

РЕШЕНИЕ

№ 27206

гр. София, 16.12.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 15 състав,
в публично заседание на 19.11.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Росица Цветкова

при участието на секретаря Цветанка Митакева, като разгледа дело номер **6790** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и сл. от ДОПК.
Образувано е по жалба на „Принт Министер“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], [населено място], ул. А. К., [жилищен адрес] представлявано от А. Б. С., чрез пълномощника адвокат Р. И. С. срещу ревизионен акт № Р-22221423006449-091- 001/12.03.2024г., издаден от екип на ТД на НАП — [населено място], потвърден с решение № 750/03.06.2024г. на директора на дирекция „ОДОП“ С., с който за дружеството са установени задължения по чл. 38, ал. 1, т. 2 от Закона за данъците върху доходите на физическите лица (ЗДДФЛ) - за данък върху дивидентите и ликвидационните дялове на местни и чуждестранни физически лица за периода от 01.01.2023 г. до 31.03.2023 г. в размер на 10 250лв. главница и 1 168.32лв. лихва, или общо 11 418.32лв. Жалбоподателят сочи, че РА е незаконосъобразен, тъй като е издаден при съществени процесуални нарушения и в противоречие с материалния закон. Не било установено кога са настъпили липсите, а от събраните доказателства не се установявало да е осъществен състав на скрито разпределение на печалбата. Прави искане съдът да отмени РА и да

присъди на дружеството разносните по делото.

Ответникът по жалбата – Директорът на Дирекция „ОДОП” – [населено място] при ЦУ на НАП, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата. Моли обжалваният РА да бъде оставен в сила като правилен и законосъобразен. Прави се искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в полза на Дирекция „ОДОП” – [населено място].

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна: „Принт Министер“ ЕООД е български търговец със седалище в [населено място]. От момента на учредяване на дружеството през 2013г. и до настоящия момент управител и едноличен собственик на капитала на дружеството е А. Б. С..

Ревизионното производство спрямо дружеството е започнало със заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № Р-22221423006449-020-001 от 03.11.2023 г., връчена на субекта на 14.11.2023 г. по електронен път, изменена със Заповед за изменение на ЗВР (ЗИЗВР) № Р-22221423006449-020-002 от 25.01.2024 г., издадени от М. Й. С., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., оправомощена да възлага ревизии със Заповед № РД-01-849/31.10.2022 г. на директора на ТД на НАП С..

Обхватът на възложената ревизия включва и установяване на задължения по чл. 38, ал. 1, т. 2 от Закона за данъците върху доходите на физическите лица (ЗДДФЛ) за данък върху дивидентите и ликвидационните дялове на местни и чуждестранни физически лица за периода от 01.01.2023 г. до 31.03.2023г. Със заповедта са определени длъжностните лица, които следва да извършат ревизията – двама главни инспектори по приходите, единият от които е ръководител на ревизията. Определен е срокът за завършването ѝ – три месеца от датата на връчване на заповедта на ревизираното лице. Заповедта е връчена на 14.11.2023 по електронен път, т.е. срокът е бил до 14.02.2023г.

Резултатите от ревизията са обобщени в ревизионен доклад (РД), издаден на 15.02.2024г., връчен на ревизираното лице на 19.02.2024г. Възражение срещу констатациите по доклада не е подадено, не се представени нови доказателства.

Ревизионният акт (РА) е издаден от органа възложил ревизията и ръководителя

на ревизията на 12.03.2024г. С РА са възприети констатациите по РД и въз основа на тях за дружеството са установени задължения по чл. 38, ал. 1, т. 2 от Закона за данъците върху доходите на физическите лица (ЗДДФЛ) за данък върху дивидентите и ликвидационните дялове на местни и чуждестранни физически лица за периода от 01.01.2023 г. до 31.03.2023 г. в размер на 10 250лв. главница и 1 168.32лв. лихва, или общо 11 418.32лв. Основанията за определяне на задълженията са следните: Към 11.01.2023г. е установена липса на касова наличност в размер на 205 000лв. Доколкото дружеството не е развивало развива дейност от 2021г. и липсват на доказателства, че сумите са използвани за осъществяваната от дружеството дейност, е прието, че А. Б. С., в качеството на едноличен собственик на капитала и управител на „ПРИНТ МИНИСТЕР“ ЕООД се е разпоредил със сумата в размер на 205 000,00 лв. в своя полза. Тези обстоятелства са квалифицирани като „скрито разпределение на печалбата“, съгласно §1, т. 5, б. „а“ от ДР на ЗКПО, което следва да се третира като разпределен дивидент, съгласно §1, т. 5, б. „в“ от ДР на ЗДДФЛ и подлежи на облагане на основание чл. 38, ал. 1. т. 2 от ЗДДФЛ. В тази връзка е съобразено, че от страна на дружеството не са представени документи и доказателства за разпределени дивиденти през ревизирания период, съответно липсват протоколи от общо събрание и доказателства относно начислен данък върху дивиденти. За момент, в който е извършено „скрито разпределение на печалбата“ по смисъла на § 1, т. 4, б. „в“ от ДР на ЗКПО, е определена датата на установяване на липсата - м. 01.2023 г. На основание чл. 38, ал. 3 от ЗДДФЛ за периодите от 01.01.2023 г. до 31.03.2023 г. върху сумата в размер на 205 000,00 лв., при данъчна ставка 5%, съгласно чл. 46, ал. 3 от ЗДДФЛ, е прието, че следва да се начисли окончателен данък за доходите от дивидент под формата на скрито разпределение на печалбата в размер на 10 250,00 лв. При съобразяване с разпоредбата на чл. 65, ал. 3 от ЗДДФЛ, която регламентира, че данъкът по чл. 46 за доходите по чл. 38, ал. 3 се удържа и внася от предприятието - платец на дохода, в срок до края на месеца, следващ тримесечието, през което е извършено скритото разпределение на печалбата, са установени задълженията за дружеството като главници и лихви.

Ревизионният акт е оспорен по административен ред. С Решение № 750/03.06.2024 г. на Директора на Дирекция „ОДОП“ - [населено място] жалбата

срещу него е отхвърлена. Решението на директора на дирекция „ОДОП“ – С.-град е съобщено на дружеството на 10.06.2024г., а жалбата до съда е подадена на 24.06.2024г.

По повод на допълнително установените задължения за данък по чл. 38, ал. 1, т. 2 от Закона за данъците върху доходите на физическите лица (ЗДДФЛ) - данък върху дивидентите и ликвидационните дялове на местни и чуждестранни физически лица за периода от 01.01.2023 г. до 31.03.2023 г. в размер на 10 250лв. главница и 1 168.32лв. лихва, по делото се установи следното:

Съгласно писмени обяснения от управителя, дружеството не е извършвало стопанска дейност през периодите от 01.01.2020 г. до датата на издаване РД. За финансовите 2021 г. и 2022 г. ревизираното лице не е подавало годишни данъчни декларации по чл. 92 от Закона за корпоративното подоходно облагане. Не са установени получени приходи и извършени разходи във връзка с дейността на дружеството. С РА не са установени задължения за корпоративен данък.

Преди ревизията на дружеството е извършена проверка, резултати от която са отразени в Протокол № 0477360 от 04.07.2023 г. във връзка с осчетоводени и отразени в годишен финансов отчет налични парични средства в брой към 31.12.2020 г. в размер на 209 000,00 лв. От информационните системи ИС/ на НАП е установено, че „ПРИНТ МИНИСТЕР“ ЕООД не е подавало декларация по чл. 55, ал. 1 от ЗДДФЛ и чл. 201, ал. 1 от ЗКПО и не е разпределяло дивидент. На 18.04.2023 г. на електронния адрес на дружеството е връчено Искане за представяне на документи и писмени обяснения /ИПДПОЗЛ/ №0-22220023064819-040-001 от 10.04.2023г., с което са изискани документи, договори и писмени обяснения относно дейността и наличните парични средства в брой към 31.12.2020 г., включително и място на съхранение на наличните парични средства към 31.03.2023г. Конкретно е изискана информация за сумата от 209 000,00 лв. – изразходвана ли е, за какви цели, респ. ако е налична – къде се държи и да се осигури достъп на проверяващите до нея. В предоставения срок от страна на дружеството не са представени каквито и да било документи или обяснения в тази връзка.

В рамките на ревизионното производство отново е изискана същата информация с ИПДПОЗЛ №Р-22221423006449-040-001, връчено на 15.11.2023 г. По

повод на това искане управителят на дружеството е представил писмени обяснения, в които е посочил, че основната дейност на дружеството е рекламна дейност. През 2021г. и 2022г. дружеството не е извършвало дейност и затова не са подавани годишни данъчни декларации по чл. 92, ал.1 от ЗКПО, като наред с това управителят е приложил оборотни ведомости и главни книги за 2021г. и 2022г.; декларирал е, че за периода няма движение по банковите сметки на дружеството, че дружеството не извършва дейност и през 2023г. Според представените оборотни ведомости дружеството има касова наличност в края на 2022г. в размер на 208 979лв., която в началото и в края на 2021г. е била 209 479.43лв. С писмените обяснения е представено и т.нар. „решение на едноличния собственик на капитала“ на дружеството, с което по същество се декларира от управителя на дружеството, че на 11.01.2023г. във връзка с извършена инвентаризация на касовата наличност на дружеството, е установена липса в размер на 205 000лв. и наличност в размер на 3 979.43лв. Т.нар. решение представлява частен удостоверяващ документ, който удостоверява неизгодни за издателя си факти. По тези съображения съдът приема, че следва да зачете неговата доказателствена сила и да приеме за безспорно установено на база този документ, че са налице липси в касовата наличност на дружеството в размер на 205 000лв.

Във връзка с установената липса на парични средства е връчена покана по чл. 103 от ДОПК с изх. № Р-22221423006449-177-001 от 20.12.2023 г., с която е изискано липсващите парични средства в размер на 205 000,00 лв. да бъдат декларирани по реда на чл. 55, ад. 1 от ЗКПО, като скрито разпределение на печалба. До приключване на ревизията от дружеството не е подадена декларация и не са декларирани изплатени или разпределени дивиденди върху липсващите 205 000,00 лв. от касата на предприятието.

Описаните фактите по делото по същество не са спорни, спорна е тяхната правна интерпретация.

По делото не се твърди, че установената липса е заявена като открадната или присвоена.

Въз основа на установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата на „Принт Министер“ ЕООД е подадена от надлежната страна, в срока по

чл.156 от ДОПК и след изчерпване възможността за обжалване по административен ред, поради което същата е допустима. За да прецени основателността ѝ, съдът взе предвид следното:

Обжалваният акт е издаден от компетентен орган, в предвидената от закона форма. В хода на производството не се установи да са допуснати съществени процесуални нарушения. Събирането на доказателства не е било възпрепятствано от страна на данъчните органи, дадени са конкретни указания по релевантните обстоятелства. Съдът намира, че оспореният акт е изцяло съобразен с материалния закон, като основанията за този извод са следните:

Разпоредбата на § 1, т. 5, б. „а“ от ЗКПО дефинира като "Скрито разпределение на печалба" сумите, несвързани с осъществяваната от данъчно задълженото лице дейност или превишаващи обичайните пазарни нива, начислени, изплатени или разпределени под каквато и да е форма в полза на акционерите, съдружниците или свързани с тях лица, с изключение на дивидентите по т. 4, букви "а" и "б".

Съгласно чл. 38, ал.1, т. 2, б. „а“ от ЗДДФЛ с окончателен данък се облагат облагаемите доходи от дивиденти и ликвидационни дялове в полза на местно или чуждестранно физическо лице от източник в България.

Дивидент, видно от легалната дефиниция на закона, дадена с § 1, т. 5, б. „в“ от ДР на ЗДДФЛ, наред с другото е и скрито разпределение на печалбата. Уредено е, че по смисъла на ЗДДФЛ понятието "скрито разпределение на печалбата" е съответното понятие по смисъла на Закона за корпоративното подоходно облагане. В § 1, т. 5, б. „а“ е дефинирано понятието "Скрито разпределение на печалба" като сумите, несвързани с осъществяваната от данъчно задълженото лице дейност или превишаващи обичайните пазарни нива, начислени, изплатени или разпределени под каквато и да е форма в полза на акционерите, съдружниците или свързани с тях лица, с изключение на дивидентите по т. 4, букви "а" и "б".

Нормата на чл. 38, ал. 3 от ЗДДФЛ регламентира, че окончателният данък за доходите от дивиденти под формата на скрито разпределение на печалба се определя върху brutния размер на сумите, представляващи скрито разпределение на печалбата. Ставката на данъка е 5 на сто за доходите, предвид нормата на чл. 46, ал. 3 от ЗДДФЛ, като данъкът се удържа и внася в сроковете и по реда на чл. 65, ал. 3 от закона - от

предприятието – платец на дохода, в срок до края на месеца, следващ тримесечието, през което е извършено скритото разпределение на печалбата.

При тази нормативна рамка и с оглед установеното по делото от фактическа страна, съдът приема, че декларираната от управителя липса на касовата наличност към 11.01.2023г. в размер на 205 000лв. следва да се разглежда като скрито разпределение на печалбата или изплащане на дивидент в полза на управителя на дружеството, което е настъпило към 11.01.2023г. Доколкото дружеството не е осъществявало каквато и да било дейност в периода 2021г – 2023г., правилно е прието, че липсващата сума не е била свързана с осъществявана от данъчно задълженото лице дейност. Управителят на дружеството е лицето, което е държало парите и при липсата на доказателства, че сумите са откраднати или погубени, правилно е прието, че е осъществено разпореждане с тях в полза на управителя. Неоснователно е възражението е, че не е установено как точно и кога точно е извършено това разпореждане. Преди всичко законът не поставя каквито и да било ограничения по отношение на изпълнителното деяние, с което сумите, които не са свързани с осъществяваната от данъчно задълженото лице дейност, са предоставени в полза на акционерите, съдружниците или свързани с тях лица, за да се зачита това разпореждане като скрито разпределение на печалбата. При констатираната липса в касата на дружеството – от една страна, и оглед липсата на доказателства за друго – напр. заявена кражба, присвояване, правилно е прието, че управителят на дружеството се е разпоредил в своя полза с тези средства. Моментът на извършването на скритото разпределение на печалбата, възприет от данъчните органи е в полза на дружеството, тъй като лихвата за забава е определена във възможно най-късния сигурен момент, в който тя е осъществена - януари 2023г. Отделно от това, въз основа на данните от оборотната ведомост и при липсата на доказателства за обратното, следва да се приеме, че липсата е осъществена именно в периода от 01.01.2023г. – 11.01.2023г. По тези съображения съдът приема, че правилно е преценено, че са били налице основания за възникване на задължение за данък за облагаем доходи от дивидент под формата на скрито разпределение на печалбата на управителя на дружеството в размер на 10250лв. (5% от 205 000лв.), който е следвало да бъде удържан и внесен от дружеството – платец на дохода, в срок до края на април 2023г. (скритото разпределение на печалбата е

извършено през първото тримесечие на 2023г.). Следователно задължението на дружеството като главница с РА правилно е определено по основание и размер.

Предвид установеното задължение като главница и с оглед нормата на чл. 175, ал.1 от ДОПК, правилно са определени задължения за лихви за забава върху главницата от 01.05.2023г. до 12.03.2024г. в размер на 1 168.32лв.

С оглед изхода на делото претенцията за заплащане на разноси от страна на процесуалния представител на ответника е основателна и следва да бъде уважена, на основание чл. 161, ал.1 от ДОПК. Материалният интерес по делото е 11 418.3лв. Юрисконсултското възнаграждение при този материален интерес предвид нормата на чл. 8, ал.1, във връзка с чл. 7, ал. 2, т. 2 от Наредба № 1 за минималните размери на адвокатските възнаграждения следва да се определи в размер на 1427.64лв. Жалбоподателят следва да бъде осъден да плати тази сума на дирекция „ОДОП” – [населено място] при ЦУ на НАП.

По изложените съображения и на основание чл. 160, ал.1 и чл. 161, ал. 1 от ДОПК, Административен съд – [населено място]-град,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Принт Министер“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], [населено място], [улица], [жилищен адрес] представлявано от А. Б. С., чрез пълномощника адвокат Р. И. С., против ревизионен акт № Р-22221423006449-091-001/12.03.2024г., издаден от екип на ТД на НАП — [населено място], потвърден с решение № 750/03.06.2024г. на директора на дирекция „ОДОП“ С., с който са установени задължения по чл. 38, ал. 1, т. 2 от Закона за данъците върху доходите на физическите лица (ЗДДФЛ) за данък върху дивидентите и ликвидационните дялове на местни и чуждестранни физически лица за периода от 01.01.2023 г. до 31.03.2023 г. в размер на 10 250лв. на главница и 1 168.32лв. лихва за забава върху тази сума от 01.05.2023г. до 12.03.2024г., или общо 11 418.32лв.

ОСЪЖДА „Принт Министер“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], [населено място], [улица], [жилищен адрес] представлявано от А. Б. С., да плати на дирекция „ОДОП” – [населено място] при ЦУ на НАП разноси по делото в размер 1427.64 лв. за

юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 –дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: